

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Samuelis De Cocceji, Henr. Fil. Sacræ Regiæ Majestatis
Borussicæ Magni Cancellarii, A Consiliis Sanctioribus
Status Et Rei Bellicæ, Ordinis Nigræ Aquilæ Equitis Etc.
Jus Civile Controversum Ubi ...**

Opus Ad Illustrationem Compendii Lauterbachiani ...

Cocceji, Samuel von

Lipsiæ, 1766

LIB. VII. TIT. IX. Vsvfrvctvarivs Qvemadmodvm Caveat.

urn:nbn:de:gbv:45:1-9044

VSVFRVCTVARIIVS QVEM- ADMODVM CAVEAT.

Qv. I. *An fructuarius restituat fructus ante cautionem præstitam perceptos?*

Laut. pag. 131. verb. Fructus tamen interim &c. **N**EG. Quia jus utendi fruendi habet etiam ante cautionem præstitam, quippe cum non cautio, sed jus cautionis sit de substantia negotii: sup. tit. 5. q. 2. modo usufructus actu constitutus sit a proprietario, & mora constituentis fiat, quo minus cautio exigatur. l. 24. in f. pr. de Usufr. leg.

OBJ. L. 24. in f. pr. verb. igitur usuras nominum in hæreditate relictorum ante cautionem interpositam debitas veluti sortem in cautionem deduci necesse est. ff. Us. legat. adeoque ibi lucratur tantum fructus post interpositam cautionem perceptos.

RESP. Loquitur de fructibus & usuris jacente hæreditate ex sorte quæsitis, hæ enim augent hæreditatem, quia jus legatarii non incipit, nisi a die aditæ hæreditatis, indeque fructuarius has usuras non lucratur, nisi præstita cautione (quæ statim ab adita hæreditate offerri potest,) sed pro sorte habentur, & ille de iis restituendis cavet. Sectus vero in fructibus & usuris post aditam hæreditatem ex sorte legata quæsitis, jam enim jus fructuarii incipit, & sic, si in mora offerendi cautionem non est, privari usuris nequit, diserte hoc dicitur in d. l. 24. Non idem servabitur nominibus ab hærede factis, tunc enim sortes duntaxat legatario dabuntur, ut, quod propter moram usuras quoque reddi placuit, non cavebitur: clare inquam asseritur, statim ac nomen hæredis fit, (quod fit post aditam hæreditatem), fructuarium acquirere & sortem, & propter moram hæredis, qui cautionem acceptare moratur, usuras, neque eum de his cavere; ut proinde hic textus magis confirmet sententiam nostram.

Atque de hac praxi testatur *Laut. pag. 131. in f. Bus. ad d. l. 5. n. 6. Gail. 2. 46. n. 6. seq.*

Qv. II. *An cautio sit de substantia usus-fructus?*

Laut. pag. 131. verb. Sed, non est substantiale &c.

NEG. vid. *supr. tit. Usufr. ear. ver. q. 2.*

Qv.

Qv. III. *An donator rei, qui usumfructum sibi reservavit, cavere debeat?*

NEG. Quia cautio exigitur ab eo, qui usumfructum acquirit, non vero ab eo, qui ipse dominus est, & alii solam proprietatem concedit, reservando sibi usumfructum; ab eo enim nihil exigi potest, quam quod ipse concessit, non concessit autem aliud, quam quod alter finito usufructu rem petere possit, non ergo cautionem. Deinde (2) ille alienationi rei suæ legem dicere potest, nec valet nisi quam dixit. *l. 20. §. 1. pall. dot.* Neque (3) SCtum disponit de usufructu, quem quis in re propria sibi retinet: Unde (4) communiter Dd. concludunt mitius agendum cum eo, qui ex liberalitate sua convenitur. *arg. l. 62. ff. aedil. Ed. & l. 49. ff. Re jud. vid. Gail. l. 2. O. 145. n. 14. ibique Dd. Treutl. V. 1. D. 16. th. lit. a. ibique Dd. & Bach.* Dissentit *Laut. pag. 132. ibique Bysius, & Socin. apud Myns. d. l.* Atque hæc sententia (5) in praxi obtinet, ita enim in Camera imperiali pronunciatum ait *Myns. cent. 5. Obs. 36. Conf. Decius conf. 265. Alex. Conf. 54. Perus. conf. 271. &c.*

Exc. Si de dolo suspicio adsit, sane de dolo donator se obligare & debet, & solet; ne quod benigne contulerit, fraudis consilio revocet. *l. 62. aedil. Ed. l. 18. §. f. Donat.*

Qv. IV. *An jure Civili usufructuarius præcise caveat fidejussoribus?*

NEG. Sed pignoribus quoque cautio de jure fieri potest, quia nec fit judici, nec in judicio: extra judicium autem plus cautionis est in re; de quo plenius sup. *l. 2. t. 8. q. 1.*

Idque moribus obtinere ipse Autor fatetur. *Conf. Fach. l. 8. c. 40. jure Civili hic caveatur fidei &c.*

Qv. V. *An cautio hæc a proprietario remitti possit?*

RESP. Cautio de utendo boni viri arbitrata in vero, & de restituendo in quasi usufructu nullo modo, nec a proprietario, nec a testatore remitti potest. *l. 6. ut in poss. leg.* Posterioris enim remissio esset contra formam negotii SCto constitutam, *l. 1. in f. C. proprietario usufr.*

T t 2

usufr. l. 2. l. 7. pr. uf. ear. rer. Prioris vero remissio abutendi facultatem concederet, indeque pactio turpis est. *d. l. 7.* Adeo ut nec sufficiat, si testator jubeat heredem pauperem accipere fidejussorem. *Gail. l. 2. O. 145. n. 13.*

OBJ. (1) *L. 1. C. SS. Eccl. l. 2. C. ut in poss. leg. Auth. sed cum C. Ad Leg. falc.* ubi dicitur testatoris voluntatem pro lege esse, eumque proprietatem qua vult lege relinquere posse.

RESP. Secus se res habet si dispositio turpis vel contra formam negotii sit.

OBJ. (2) Quod proprietarius suo favori renunciare possit. *Gail. l. 2. O. 145. n. 12.*

RESP. Falsum est cautionem hanc requiri in favorem proprietarii, sed ad formam negotii pertinet, quia vicem proprietatis sustinet; hæc forma lege constituta pactis privatorum tolli non potest.

Remitti cautionem a proprietario posse statuit *Laut. pag. 133. ibique Dd. Gail. 2. O. 145. n. 12. Gozad. conf. 91. n. 6. Carpz. p. 3. c. 13. d. 12. n. 1.* Imo testatoris quoque remissionem valere, si hæres sponte consentiat, ex ratione in *obj. 2.* allegata concludit *Gail. d. l. n. 12.* Quin & simpliciter id asserit *Dn. Stryk. U. M. h. §. 4.* Sed cum rationes *Dd.* jam explosæ sint, merito rationi juris infirmus.

NOT. (1) Omitti cautio hæc potest, quia nec pactum, ne dum turpe, intervenit, nec contra formam negotii committitur, quia durat jus exigendi cautionem, quod jus de substantia negotii est. *l. 3. in f. l. 5. §. r. h.*

NOT. (2) Cessat hæc cautio (1) in donatore, vid. *sup. q. 3.* (2) in patre habente usufructum bonorum adventitiorum. *l. f. §. fin. autem C. bon. quæ lib. Gail. l. 2. O. 145. n. 13. Et Obs. 72. Myns. 2. O. 93. n. 15. H. Piff. l. 4. q. 11. n. 12.*

NOT. (3) Ast reliquæ cautiones, de restituendo, &c. in vero usufructu remitti possunt, *l. 7. C. ut in poss.* nulla enim hic est turpitudinis, & nihilominus fructuarius finito usufructu rem repetere potest.

Plura de his, variasque *Dd.* sententias, videre licet apud *Fach. l. 8. c. 42. Et 43.*

SERVITUTIBUS.

Qv. I. Quid sit servitus rustica, quid urbana?

ALII Servitutes ab intrinseca sua natura æstimari putant; *Bach. & Laut. pag. Vinn. ad §. 2. h. t.* ALII a loco, *l. 2. pr. Serv. rust.* ALII ^{133. verb.} ab usu. *Laut. p. 136. pr. Stryk. U. M. h. §. 1.* Nos vero ab objecto, ^{In urbanas & rusticis &c.} seu re quæ servit, dignoscendum esse, num servitus sit urbana, num rustica, mox exponemus.

Præmittendum vero est (1) usum tum prædii *urbani* tum *rustici* duplicem esse, *illius* enim usus in habitando & asservandis mercibus, *hujus* in agricultura & pecorum pastu consistit. (2) Prædia *rustica* ex usu juris esse omnes fundos jacentes, *urbana* vero omnia ædificia etsi ruri posita: ita nervose *Jctus* in *l. 3. h. Servitutes prædiorum alias in solo, aliae in superficie* consistunt. *l. 1. com. Præd. ibi: ædificia urbana quidem prædia appellamus. §. 1. Inst. h. ibi: quia ædificia omnia urbana prædia appellamus, etsi in villa ædificata sint.*

His positis facile constabit, quidnam sit servitus urbana, quid rustica: *ILLA* enim est, quam ædificium ædificio vicino debet, etsi illud ruri positum sit, per text. expr. in *§. 1. Inst. h. Prædiorum urbanorum servitutes sunt hæc, quæ ædificiis inhaerent &c. etsi in villa ædificata sint & in l. 2. pr. com. præd. Caeterum etsi in villa ædificia sint, æque servitutes urbanorum prædiorum constitui possunt. Unde e contrario jam sequitur SERVITUTES RUSTICAS esse, quæ solo inhaerent, l. 3. h. etsi in urbe debeantur. arg. d. §. 1. & d. l. 1.*

Atque hinc (1) si vicinus per aream meam, vel domum ire potest, erit servitus rustica, quia fundus servit non ædificium, contra *l. 20. pr. & §. 1. serv. P. U.* Idem quoque (2) si per vicini domum aquæductus, actus &c. competat, hic solo inhaeret servitus, non superficiei, indeque erit rustica: contra *Legem 11. §. 1. de Publ. in rem.* Et sic e contrario (3) si rusticus vicino ædificio, villæ, stabulo, &c. servitutum altius tollendi, &c. debet, non erit rustica, sed urbana, quia non fundus debet, sed ædificium: contra *Legem 2. Serv. P. R.* Idem in reliquis servitutibus urbanis, quæ etiam in villa constitui possunt, per text. expr. in *l. 1. pr. ff. comm. præd.* adeo ut, si stabulum vel horreum quoque concedatur ad asserv-

